


**KAPITAŁ LUDZKI**  
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez  
 Unię Europejską w ramach  
 Europejskiego Funduszu  
 Społecznego

**UNIA EUROPEJSKA**  
 EUROPEJSKI  
 FUNDUSZ SPOŁECZNY


<b>Nazwa przedmiotu</b>		<b>Kod ECTS</b>	
Teoria przekładu		9.4.0553	
<b>Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot</b>			
Zakład Iberystyki			
<b>Studia</b>			
<b>wydział</b>	<b>kierunek</b>	<b>poziom</b>	<b>pierwszego stopnia</b>
Wydział Filologiczny	Iberystyka	forma	stacjonarne
		moduł	translatoryczna
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
<b>Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)</b>			
dr Mirosław Trybisz			
<b>Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin</b>		<b>Liczba punktów ECTS</b>	
<b>Formy zajęć</b>		3	
Wykład		30 godzin - udział w zajęciach;	
<b>Sposób realizacji zajęć</b>		20 godzin - samodzielne czytanie literatury;	
zajęcia w sali dydaktycznej		25 godzin - przygotowanie do egzaminu oraz egzamin.	
<b>Liczba godzin</b>		Razem: 75 godzin = 3 ECTS.	
Wykład: 30 godz.			
<b>Termin realizacji przedmiotu</b>			
2024/2025 zimowy			
<b>Status przedmiotu</b>		<b>Język wykładowy</b>	
fakultatywny (do wyboru)		- polski w wymiarze 30.00%	
		- hiszpański w wymiarze 70.00%	
<b>Metody dydaktyczne</b>		<b>Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne</b>	
- Wykład konwersatoryjny		<b>Sposób zaliczenia</b>	
- Wykład problemowy		Egzamin	
- Wykład z prezentacją multimedialną		<b>Formy zaliczenia</b>	
		egzamin pisemny z pytaniami (zadaniami) otwartymi	
		<b>Podstawowe kryteria oceny</b>	
		Student otrzymuje ocenę na podstawie:	
		<ul style="list-style-type: none"> <li>egzaminu pisemnego z pytaniami otwartymi dotyczącymi wskazanych treści programowych i zadanych lektur – 100% oceny.</li> </ul>	
<b>Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się</b>			

zakładany efekt uczenia się	czynny udział w zajęciach	egzamin pisemny
	Wiedza	
K_W01	+	+
K_W02	+	+
K_W03	+	+
K_W05	+	+
	Umiejętności	
K_U06	+	+
K_U07	+	+
K_U08	+	+
	Kompetencje społeczne	
K_K01	+	+
K_K02	+	

### Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

#### A. Wymagania formalne

Wybór specjalności translatorskiej, w szczególnych przypadkach prowadzący może odstąpić od tej zasady.

#### B. Wymagania wstępne

Znajomość języka hiszpańskiego na poziomie pozwalającym osiągnąć założone efekty uczenia się. Podstawowa znajomość języka polskiego. W szczególnych przypadkach prowadzący może odstąpić od ostatniej z tych zasad.

### Cele kształcenia

Zapoznanie studentów z najważniejszymi teoriami i tendencjami przekładoznawczymi, głównie doby obecnej.

### Treści programowe

Pierwsze przekłady; problematyka przekładu tekstów „natchnionych”, przekłady Biblii – historia rozwoju teorii i krytyki przekładu; przegląd najważniejszych teorii i tendencji przekładoznawczych (szkoła językoznawcza, socjolingwistyczna, psycho-lingwistyczna, „manipulistów”, podejście tekstowe, kulturowe, pragmatyczne, integracyjne); proces przekładu: fazy i elementy składowe. Typy ekwiwalencji translatorskiej (ze szczególnym uwzględnieniem opozycji ekwiwalencja formalna / dynamiczna); specyfika przekładu a rodzaje tekstu; wierność a swoboda przekładu; kryteria dobrego przekładu, problematyka „nieprzekładalności”.

### Wykaz literatury

#### A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

- Hurtado Albir, A. (2001): Traducción y Traductología: Introducción a la traductología, Madrid.
- Pisarska, A., Tomaszewicz, T. (1996): Współczesne tendencje przekładoznawcze, Poznań.

#### B. Literatura wspomagająca:

- Carbonell i Cortès, O. (1999): Traducción y cultura: de la ideología al texto, Salamanca.
- Dąbbska-Prokop, U. (2000): Mała encyklopedia przekładoznawstwa, Częstochowa.
- Hatim, B., Mason, I. (1995): Teoría de la traducción. Una aproximación al discurso, Barcelona.
- Heydel, M., Bukowski, P., (red.) (2009): Współczesne teorie przekładu, Kraków.
- Kielar, Z. (1988): Tłumaczenie i koncepcje translatorskie, Wrocław.
- Lipiński, K. (2004): Vademecum tłumacza, Kraków.
- Lebiedziński, H. (1981): Elementy przekładoznawstwa ogólnego, Warszawa.
- Nida, E. A., Taber, C. R. (1986): La traducción. Teoría y práctica, Madrid.
- Ortega y Gasset, J.: Miseria y esplendor de la traducción, tekst dostępny na stronie: <http://pl.scribd.com/doc/47161902/MISERIA-Y-ESPLENDOR-DE-LA-TRADUCCION>
- Paz, O. (1971): Traducción: literatura y literalidad, Barcelona.
- Vega Cernuda, M. A. (1994): Textos clásicos de teoría de la traducción, Madrid.
- Wojtasiewicz, O. (1992): Wstęp do teorii tłumaczenia, Warszawa.

### Kierunkowe efekty uczenia się

K\_W01, K\_W02, K\_W03, K\_W05  
K\_U06, K\_U07, K\_U08  
K\_K01, K\_K02

### Wiedza

Student:  
W01 (cf. K\_W01) znajduje związki między zdobytą wiedzą przekładoznawczą a innymi dziedzinami i dyscyplinami naukowymi;  
W02 (cf. K\_W02; K\_W03; K\_W05) przywołuje terminologię, teorię i metodologię z zakresu przekładoznawstwa (zarówno językoznawczą, jak i literaturoznawczą) w języku hiszpańskim.

	<b>Umiejętności</b>
	Student: U01 (cf. K_U06; K_U07) używa podstawowych pojęć z zakresu przekładoznawstwa (dotyczących zarówno językoznawstwa, jak i literaturoznawstwa) w typowych sytuacjach profesjonalnych; U02 (cf. K_U08) interpretuje teksty kultury z zastosowaniem typowych metod przekładoznawczych.
	<b>Kompetencje społeczne (postawy)</b>
	Student: K01 (cf. K_K01) odnosi się krytycznie do posiadanej wiedzy i odbieranych treści; K02 (cf. K_K02) wykazuje gotowość do uznawania znaczenia wiedzy przekładoznawczej w rozwiązywaniu problemów tłumaczeniowych; K03 (cf. K_K02) zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu tłumaczeniowego.
<b>Kontakt</b>	
mirosław.trybisz@ug.edu.pl	